

1. Въведение

Резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд през 2001 г. сочат, че ромското население в България се е увеличило с 11,25%. Същевременно прави впечатление, че в страната започват да се оформят зони с концентрация и с депопулация на ромското население, където прирастът между двете преброявания не може да бъде обяснен само със спецификите на раждаемостта, но вероятно, от една страна, се дължи и на вътрешни миграционни процеси, от друга страна на отказ от преферираната през 1992 г. друга етническа принадлежност. Отчетливо се открояват два големи региона на концентрация – Югозападна България (Благоевград, София, Перник, Кюстендил и София-град) и Тракийската низина (Сливен, Ямбол, Пловдив). В обобщен вид, данните от тези процеси са представени в таблица 1:

Таблица 1. Концентрация и депопулация на ромското население в Република България, в периода 1992-2001 г.

Концентрация	%	Резистантност	%
Благоевград	51.12	Разград	17.00
Сливен	47.26	Шумен	11.75
Ямбол	45.88	Стара Загора	11.02
София	43.59	Пазарджик	9.90
Пловдив	42.85	Габрово	1.64
Перник	41.69	Добрич	1.08
Плевен	37.49		%
Кюстендил	36.93	Депопулация	
Смолян	33.46	Силистра	- 0.63
София-град	28.65	Ловеч	- 1.03
Враца	24.92	Търговище	- 4.16
Видин	22.86	Варна	- 9.46
Хасково	21.94	Велико Търново	- 16.20
Бургас	20.59	Русе	- 18.70
Монтана	19.42	Кърджали	- 33.44

Източник: изчисления на автора въз основа на: *Резултати от преброяване на населението в Република България*(1992), София, 1995, НСИ и *Етнически състав на населението на България* (2001), НСИ, www.nsi.bg/census/ethnos-final.htm

Всъщност, четирите области с най-висок дял на ромското население в абсолютни стойности също се намират в Тракийската низина: Пловдив (30196), Стара Загора (26840), Сливен (26777) и